

tet om Ståbmøller — det er Livet, som her kommer i Betragtning; jeg har paa ingen Maade Noget imod denne Foranstaltning i Almindelighed, men jeg har imod, at den er optagen i denne Lov. Jeg har i det Hele taget imod, at man ikke har holdt alle den Slags Politibestemmelser ude og samlet dem i en særskilt Lov, hvor disse Brandpolitibestemmelser og mange andre kunde komme til at være sammen og finde deres naturlige Plads. Derved, at man saaledes har indblandet den ganske private Betragtning: Dnsket om at gøre det behageligt og beqvemt for et vist Brandassuranceselskab og det offentlige Politii, forekommer det mig, at man i det Hele heller ikke er kommen til at stille disse forfjellige Myndigheder i en rigtig Stilling lige over for hverandre. Det er f. Ex. efter denne Lov ikke let at gjætte, hvem der er den egentlige øverste Myndighed paa et Brandsted, naar Amtmanden, Herredsfogden og Branddirecteuren ere tilstede; saaledes som det nogle Steder er anført, seer det ud for mig, som om Branddirecteuren skulde være den Commanderende ved Branden. Saavidt jeg kan forstaae, skal Brandfogden overlevere Commandoen til Branddirecteuren, naar han kommer tilstede; men nu er dog Branddirecteuren kun en halv offentlig Embedsmand, Brandfogden derimod en virkelig offentlig Embedsmand, Politimesteren ligeledes en virkelig offentlig Embedsmand, og Amtmanden den overordnede offentlige Embedsmand. Branddirecteuren er efter sin Hovedbestilling en Regnskabsfører, en Forretningsmand af en ganske anden Art end den, hvorom der i et saadant Tilfælde er Spørgsmaal. Brandfogden kan være en fuldkommen vel indøvet Tømmersmand eller Murer, en Mand, der er vant til at commandere og vant til daglig at beskæftige sig med de Folk, som her skulle commanderes, og til at lede og styre Mange, og saa skal denne Mand, som er saa at sige professionelt istand til at gøre Noget paa Brandstedet, overgive Ledelsen til en hæderlig — Striver, og det skal han være tvungen til ligeoverfor Amtmanden, som seer, at der staaer Striveren og der staaer den virkelige Brandmester —; men det ligger Altsammen deri, at man har skullet stubbe disse

Branddirecteurer herind imellem som en Slags offentlige Embedsmænd, uagtet de kun ere Forretningsførere for et privat Selskab. — Jeg skal ogsaa gjøre opmærksom paa andre Bestemmelser, som vidne om den ringe Omhu, man har havt for den Privates Ret, og den underlige tilfældige Maade, hvorpaa man har bragt Ting her ind i Loven, som slet Intet have med Bygningsvæsenet at gøre, seet fra Brandvæsenets Side. Der er saaledes en Bestemmelse om, at naar en Mand driver en Haandtering eller et Fabrik, der udvikler megen Røg, saa skal Skorstenen have den og den Høide; men Røgen tænder ikke — denne Bestemmelse kan altsaa ikke være for Brandfarens Skyld. Det kan heller ikke være en Sundhedspolitibestemmelse; thi Røgen er ikke i sig selv farlig for Sundheden — det er altsaa blot et lille Behagelighedspolitii, der her er kommen ind. Men nu vil jeg spørge de ærede Herrer, naar en Mand anlægger en Fabrik af den Art midt paa sin Eiendom, 2 à 300 Alen maaskee fra enhver anden Bygning, hvorfor i Verden skal han saa være nødt til at have en saa høj Skorsteen? Saa svarer den ærede Minister: Ja, men derfor kan jeg ogsaa give alle Folk Dispensation fra de Bestemmelser, som ere her i Loven; men i saa Fald kunde vi jo ligesaagodt give en Lov, som sagde, at Ministere kunde bestemme, hvad han vilde. Jeg synes, det er langt rigtigere, at man afsatter Loven saaledes, at dens Bestemmelser kunne overholdes, og ingen Fritagelse behøves. Det er ingen ringe Ting at bygge en høj Skorsteen; det er under mange Omstændigheder meget besværligt, fordi der skal lægges en kostbar Grund for at bære den, naar den ikke skal vælte overende. Naar nu en Bedrift kan drives uden nogen høj Skorsteen, hvorfor skal saa en Mand være nødt til at søge en Bevilling for at kunne udøve sin Haandtering? Er det rigtigt at give slige Bestemmelser i samme Dieblid, vi søge at skaffe Næringen fri i andre Henseender? Det synes mig at være overordentlig falsk og ubilligt, men det er altsammen kommet ind i Loven som noget Tilfældigt, fordi den ikke simpelt hen beskæftiger sig med det, den har at beskæftige sig med, men har streift ind paa mange fremmede Gebe-